

OPSCHRIFT

Vergadering van: 11 september 2014

Nummer: 2014_MC_00291

Onderwerp:
Waterkwaliteit stilstaand water. - Dirk Holemans

Raadslid(-leden):
Dirk Holemans - Groen

Bevoegd:
Tom Balthazar

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

In verschillende Gentse parken en natuurgebieden zijn er vijvers en poelen, de waterkwaliteit van deze vijvers speelt een belangrijke rol voor de diversiteit van planten en dieren in en rond dit water. In Ieper heeft een experiment met EM-kleiballen geleid tot een opmerkelijke verbetering van de waterkwaliteit. Deze kleiballen bevatten Effectieve Micro-organismen die slib afbreken en het ecologisch evenwicht verbeteren. Bij het project in Ieper zijn de bevolking en de scholen betrokken om de kleiballen te maken en te verspreiden. Zes maanden na deze actie bleek een meetbare vooruitgang van de waterkwaliteit en biodiversiteit op te treden. Deze techniek wordt nu ook op andere plaatsen toegepast.

Vraag:

- zijn er gegevens van de waterkwaliteit van de vijvers en poelen in de Gentse parken en natuurgebieden?
 - welke acties worden ondernomen om deze waterkwaliteit op peil te houden of te verbeteren?
 - kent de schepen de proefprojecten in Ieper waar door het gebruik van kleiballen met afvalverwerkende bacteriën de waterkwaliteit meetbaar is verbeterd, en het publiek tevens gemobiliseerd is rond dit thema?
 - denkt de schepen dat dergelijke acties ook voor Gentse vijvers zinvol en wenselijk zijn?
-

ANTWOORD

12 september 2014

1. Er zijn geen globale gegevens beschikbaar over de waterkwaliteit van de vijvers en poelen. Op een aantal plaatsen zijn in het verleden wel analyses gebeurd maar niet systematisch.

De chemische kwaliteit bepalen is in de meeste gevallen niet zo relevant.

Het uitzicht van het water (troebelheid, kleur,...) zegt al veel over de kwaliteit. Enkel in het geval ergens een visclub actief is, is wateranalyse van belang.

2. De waterkwaliteit op peil houden is een grote uitdaging. De meeste vijvers en poelen zijn gesloten systemen. Er zit geen continue verversing van het water op wat cruciaal is om een goede kwaliteit te verzekeren, zeker in het geval de oppervlakte beperkt is. Om toch naar een zo goed mogelijke waterkwaliteit te streven worden bij herinrichting van vijvers zoveel mogelijk volgende maatregelen toegepast:

- Het aanleggen van plas-dras-situaties en flauw hellende oevers zodat plantengroei mogelijk is;
- Het inbrengen van water- en oeverplanten;
- Het uitdiepen van de vijver zodat de waterkolom groter wordt en de onderste lagen niet zo sterk opwarmen in de zomer;
- In geval er overlopen van regenwater uitkomen in de vijver plantzones voorzien die zorgen voor een voorfiltering van het water;
- Bezonnig optimaliseren;
- Verwijderen van een teveel aan tamme watervogels.

1. Het gebruik van kleiballen met bacteriën is ons bekend. Enkele jaren geleden is er in Gent in enkele vijvers geëxperimenteerd met coccolietenkrijt met bacteriën. Er werd echter geen verbetering van de waterkwaliteit vastgesteld. Veel hangt af van de omstandigheden waarin de vijver zich bevindt (hoeveelheid schaduw, dikte sliblaag, temperatuur,...). Daarenboven verandert dit niets aan de uitgangssituatie, het blijven gesloten systemen. De bacteriën kunnen inderdaad instaan voor de afbraak van het slib en zorgen voor een tijdelijke verbetering van de waterkwaliteit. Feit is echter dat de nutriënten afkomstig van de afbraak van het slib aanwezig blijven in de vijver. Op termijn zal dit op één of ander moment opnieuw leiden tot een verslechtering van de waterkwaliteit.
2. 4. Zoals in punt 3 aangehaald lijkt ons dergelijke behandeling geen oplossing te bieden. Een groot probleem vormt het voederen van watervogels door bewoners. Dit zorgt voor een extra toevoer van nutriënten zowel door het eten dat in het water terechtkomt als door de uitwerpselen van de vogels. Daarenboven trekt het voederen meer vogels aan dan de draagkracht van de vijver toelaat. Dit zorgt niet alleen voor extra uitwerpselen maar maakt ook dat oevervegetatie vaak vertrappeld wordt en geen kans heeft zich te ontwikkelen. Bijkomend probleem stelt het eten dat in het water begint te rotten. Dit zorgt niet alleen voor ziekten bij dieren maar komt ook de waterkwaliteit niet ten goede. Via verschillende campagnes hebben we het voederen al proberen indijken. Er zijn ook GAS boetes aangekoppeld.

Niet zo evident om die altijd toe te passen omdat het ook een sociale kwestie is...

Ik zal vragen dat men ook nog eens informeert in Ieper en bekijkt of er met de kleiballen kan geëxperimenteerd worden.